

om Daabstiden, aldeles ikke om Stedet, hvor Daaben skal foretages; derimod bliver der i § 2 gaaet over til at handle om Stedet, deels om Daab i Kirken, deels om Hjemme-daab, og der anføres, at Forældre ikke blot kunne være berettigede, men ogsaa forpligtede til ikke at lade deres Børn døbe i Kirken, men i Hjemmet, af Hensyn til Børnenes mislige Sundhedstilstand. Vilde man nu betone Ordene „i Kirken“, kunde man ved at hænge sig i Ordene faae den Mening ud, at Ophøvelsen af Evangsmidler kun gjaldt de Forældre, som ikke efterkom Forpligtelsen til at lade deres Børn døbe i Kirken, hvorimod for de Forældre, som af færegne Grunde maatte ansees forpligtede til at lade deres Børn døbe ikke i Kirken, men i Hjemmet, Evangsmidlerne skulle fremdeles være at betragte som bestaaende. Udvalget formener derfor, at Sammenhængen bliver correctere ved, at disse Ord ubelædes og derimod „den paahvilende kirkelige“ bliver soiet ind foran Ordet „Forpligtelse.“

Det af Udvalgets Medlemmer (Jessen) har havt adskillige Betæneligheder ved at tiltræde selve Forslaget; han har anført endeel af disse og derpaa støttet nogle eventuelle Forslag. Det vil af den Udvikling, der er givet i Betænkningen, være klart, af hvilke Grunde de øvrige Medlemmer af Udvalget ikke have kunnet tiltræde, hvad her er anført; men ligesom det ærede Medlem har erklæret, at han nærmest har fremsat disse Betæneligheder og Forslag for at erfare Stemningen i Thinget for eller imod, saaledes maa jeg ogsaa ansee det rettest for Diebliffet at gjøre, hvad jeg kunde have at erindre i denne Henseende, afhængigt af, hvorvidt disse Udtalelser fremkalde nogen videre Forhandling her i Thinget.

Jessen: Idet jeg er i det Tilfælde at maatte fremkomme med nogle Erindringer i en vis Retning mod det Forslag, som er stillet af Udvalgets meget ærede Fleertal, skal jeg henholde mig til min nys omtalte særlige Tilføining til Betænkningen og derhos forklare mig nærmere om samme. Hvis jeg ikke bragte det deri foreløbig og løselig Antydning paa Bane her i Thinget, vilde det forekomme mig, som

om jeg for tilbøjelig forlod, hvad der kunde synes at være tilfaldet mig i denne Sag. Efter Udsagnet af denne Sags første Behandling og efter hvad jeg iøvrigt erfoer i de samme Dage, har jeg forstaaet, at der her i Thinget var en Stemning, som i den eventuelle Lov om dette Anliggende forlangte en tydelig og utvetydig Udtalelse mod enhver Kirke-disciplin, hvis Omfang og Bessaffenhed ikke nu bestemtes nærmere end hidtil, og ikke bestemtes anderledes, end skeet i Christian den Femtes Danske Lov, og at den samme Stemning forlangte en Betsryggelse imod, at der skulde kunne nu anstilles Forsøg med Indførelse af nogensomhelst Kirke-disciplin, inden den imødesete Kirkeforsatning vilde være kommen istand, og der da muligen vil være blevet vedtaget en ny Lov om en ny Kirke-disciplin, hvilken altsaa vilde være funden antagelig. Jeg har endvidere troet at forstaae, at denne Opposition imod Kirke-disciplinen ingenlunde var nogen Opposition imod den høitagtede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, men at den var forenet med megen Paaskjønneelse af hans Bestræbelser for at arbejde Kirkeforsatningen imod, at den især udgik fra den Betragtning, at naar det er et Factum, at der hos Menighederne gives en stærk Stemning imod enhver Kirke-disciplin, der lignede den gamle, var det bedre, at dette Factum blev oplyst nu, hvad man kan kalde itide, end om det endnu forblev ubemærket, at altsaa denne tilshyneladende Opposition meget mere i sit Diemed er en Samarbejden med den meget ærede Minister og med alle de Kræfter, der med ham arbejde paa at forberede Kirkeforsatningen, nemlig et Bink om at see til, hvorledes der vedblives at arbejde i en Retning, som kunde føre til Optragelse af et Organisationsled, saaledes, at dette ikke siden vilde kunne bæres og styrkes af Menighedernes, det vil sige af det kirkelige Livs, Sympathier. Nu har jeg ikke kunnet ansee det for vist, at naar en Lov emanerede, redigeret efter det ærede Fleertals Forslag, samme da vilde udtrykke den omtalte Stemning saaledes, at der ikke skulde kunne underlægges en Fortolkning, hvorved den forklarede Virkning bortraffommedes, og hvorefter der vilde kunne practiseres paa Basis af den gamle Lov og paa saadan